ROMÂNIA
NU ARE INTERPRETARE OFICIALĂ A LEGII
Autor Jurist Teodorescu Nicusor, 08.06.2025

PUTEREA LEGIUITOARE din STATUL ROMÂN, după CRIMELE de STAT declanșate în 22.12.1989, NU ARE ÎN VIGOARE, INTERPRETARE OFICIALĂ a LEGII și NU MAI ARE ARTICOL din CONSTITUȚIE care să-i dea dreptul constituțional de interpretare oficială a legilor. PUTEREA LEGIUITOARE din PROSTIA sa, a PIERDUT UN DREPT CONSTITUȚIONAL, dobândit ÎNAINTE DE ÎNFIINȚAREA STATULUI ROMÂN prin LEGE 363/30.12.1947, din 1866.

CONSTITUȚIA PRINCIPATELOR UNITE ROMÂNE din 30.06.1866:
Art. 34. - Interpretațiunea legilor cu drept de autoritate, se face NUMAI DE PUTEREA LEGIUITOARE.

CONSTITUŢIA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE adoptată în 1952:

ART. 37 PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAŢIONALE a Republicii Populare Romane are următoarele atribuţiuni:

c) INTERPRETEAZĂ LEGILE ÎN VIGOARE în Republica Populara Romana;

EMITENT: MAREA ADUNARE NATIONALA
PUBLICAT: BULETINUL OFICIAL nr. 65 din 29 octombrie 1986

ROMÂNIA
NU ARE INTERPRETARE OFICIALĂ A LEGII
Autor Jurist Teodorescu Nicusor, 08.06.2025

*) Republicare în temeiul art. 11 din Legea nr. 19 din 23 octombrie 1986, publicatã în BULETINUL OFICIAL al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 64 din 27 octombrie 1986.

-CONSTITUȚIE ÎN VIGOARE-urmare a neabrogării exprese și a violării din 22.12.1989 până la adoptarea imbecilei constitutii, in 1991.

CONSILIUL DE STAT

ART. 62 Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România este organ suprem al puterii de stat cu activitate permanenta, subordonat Marii Adunări Naţionale.

ART. 64 CONSILIUL DE STAT exercita, în intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naţionale, următoarele ATRIBUŢII PRINCIPALE:
4. DA LEGILOR ÎN VIGOARE INTERPRETAREA GENERAL-OBLIGATORIE;

DECIZIE nr. 619 din 11 octombrie 2016
referitoare la obiecţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor Legii pentru interpretarea art. 38 alin. (11) din
ROMÂNIA
NU ARE INTERPRETARE OFICIALĂ A LEGII
Autor Jurist Teodorescu Nicusor, 08.06.2025

EMITENT: CURTEA CONSTITUŢIONALĂ
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 6 din 4 ianuarie 2017
Data intrarii in vigoare : 4 ianuarie 2017

8. Se arată că legea criticată nu creează un conflict juridic de natură constituţională între Parlament şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, din moment ce competenţa de interpretare şi aplicare unitară a legii conferită acesteia din urmă prin art. 126 alin. (3) din Constituţie are ca scop unificarea practicii judiciare, referindu-se la interpretări date doar de instanţele judecătoreşti, şi nu la interpretările conferite unei anumite prevederi de către legiuitor. Posibilitatea legiuitorului de a interpreta înţelesul unei dispoziţii legale este consacrată la nivel infraconstituţional prin art. 9 alin. (1) din Codul civil şi art. 69 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. Pe cale de consecinţă, a accepta că interpretarea dată unei norme de către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie ar fi obligatorie pentru legislativ ar reprezenta un fine de neprimire care ar obliga Parlamentul ca, în pofida rolului său enunţat de art. 61 alin. (1) din Constituţie, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanţa supremă, ar contraveni înseşi raţiunii existenţei puterii legislative, care şi-ar nega rolul constituţional. În consecinţă, se apreciază că nu poate exista niciun conflict juridic de natură constituţională între Parlament şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare fiind prevăzut de art. 61 alin. (1) din Constituţie.

.....

realiza printr-un act cu caracter legislativ.

ROMÂNIA
NU ARE INTERPRETARE OFICIALĂ A LEGII
Autor Jurist Teodorescu Nicusor, 08.06.2025

30. Rezultă că, potrivit jurisprudenţei Curţii, Constituţia nu interzice adoptarea unei legi interpretative, adică a unei legi care să nu aducă elemente novatoare faţă de legea interpretată, astfel încât Parlamentul pe calea acestui procedeu legislativ poate realiza o interpretare oficială şi autentică a legii interpretate. Este un act legislativ care este adoptat fie pentru a explicita o lege interpretabilă/neclară, imprecisă, lipsită de previzibilitate în sensul precizării/deslușirii voinţei legiuitorului, fie pentru a pune capăt interpretării constante pe care autorităţile administrative sau judiciare o dau unei legi, în contradicţie cu intenţia şi cu scopul în care legiuitorul adoptase legea, ipoteză în care se poate ajunge la încetarea sau modificarea unei practici administrative sau judiciare, inclusiv a efectelor deciziei pronunţate pentru unificarea practicii judiciare sau pentru dezlegarea unor probleme de drept [a se vedea în acest sens şi art. 69 alin. (2) din Legea nr. 24/2000]. Cert este că legea interpretativă este un procedeu care trebuie utilizat cu mare precauţie, adoptarea ei fiind, prin ea însăşi, o măsură care denotă un caracter excepţional al unui atare act normativ. Acceptându-se în jurisprudenţa Curţii posibilitatea adoptării unei legi de interpretare înseamnă, pe de o parte, că Parlamentul nu încalcă competenţele puterii executive sau judecătoreşti, fiind din această perspectivă respectate prevederile art. 1 alin. (4) din Constituţie privind principiul separaţiei şi echilibrului puterilor în stat, iar, pe de altă parte, că efectele pe care legea interpretativă le produce sunt pentru viitor, trebuind a fi făcută distincţia între facta praeterita, pendentia şi futura, numai în acest fel putânduse adapta conceptul de lege interpretativă în sistemul nostru constituţional de după 1991. Curtea trebuie, însă, să se asigure că legea criticată este una, într-adevăr, interpretativă, pentru a nu legitima din punct de vedere

constituţional lipsa de concordanţă între obiectul său de reglementare, astfel cum acesta a fost calificat de legiuitor, şi conţinutul său normativ; cu alte cuvinte, Curtea va verifica, în aplicarea art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 61 alin. (1) din Constituţie, dacă legea analizată aduce sau nu vreun element novator faţă de reglementările existente până la data intrării în vigoare a Legii nr. 219/2013, mai exact faţă de art. 38 alin. (11) din Legea nr. 96/2006. Prin urmare, Curtea va reţine, astfel cum s-a arătat la paragraful 25, ca text constituţional de referinţă aplicabil în mod implicit art. 1 alin. (5) din Constituţie, cu referire la cerinţa respectării prin legea interpretativă a legii (iniţiale, originare), lege adoptată de unica autoritate legiuitoare a ţării [art. 61 alin. (1) din Constituţie]. Desigur, pentru a stabili dacă legea interpretativă nu se abate de la conţinutul normativ al legii interpretate, Curtea trebuie să verifice, în prealabil, respectarea de către legiuitor a cerinţelor de calitate a legii, iar, în măsura în care legea interpretativă este în conformitate cu aceste cerinţe, Curtea va putea desluşi şi, în consecinţă, verifica dacă soluţia legislativă preconizată se subsumează unei veritabile legi interpretative sau, dimpotrivă, cuprinde elemente novatoare faţă de actul normativ interpretat, situaţie în care nu poate fi calificată drept interpretativă.

În urma CRIMELOR de STAT din 1989, IMBECILA CONSTITUȚIE, adoptată în 1991, a nesocotit ″tradițiile democratice ale poporului român″, prin OMISIUNEA de a menționa, DREPTUL

și OBLIGAȚIA LEGIUITORULUI de a realiza INTERPRETAREA OFICIALĂ a LEGILOR, prin ARTICOL din CONSTITUȚIE:

1. Prin Art. 34 din **CONSTITUȚIA PRINCIPATELOR UNITE ROMÂNE** (NU a ″STATULUI ROMÂN″), adoptată în data de 30.06.1866, a dispus, dreptul puterii legiuitoare de a interpreta legile:

″Art. 34. - Interpretațiunea legilor cu drept de autoritate, se face NUMAI DE PUTEREA LEGIUITOARE.″

2. **Art. 37 din CONSTITUȚIA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE, adoptată în 1952, emisă în temeiul LEGII 363/30.12.1947 de CONSTITUIRE a STATULUI ROMÂN, în Republica Populară Română, ÎN VIGOARE și azi, a dispus dreptul puterii legiuitoare de a interpreta legile:**

″ART. 37 PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE a Republicii Populare Romane are următoarele atribuțiuni:

c) INTERPRETEAZĂ LEGILE ÎN VIGOARE în Republica Populara Romana;″

3. CONSTITUȚIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNE, republicată în temeiul art. 11 din Legea nr. 19 din 23 octombrie 1986, publicată în BULETINUL OFICIAL al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 64 din 27 octombrie 1986, publicată în BULETINUL OFICIAL RSR nr. 65 din 29 octombrie 1986, nici CONSTITUȚIA RSR intrată în vigoare nici Legea

19/23.10.1986 NEFIIND ABROGATE, a dispus dreptul Consiliului de Stat de a interpreta legile:

CONSILIUL DE STAT

ART. 62 Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România este organ suprem al puterii de stat cu activitate permanenta, subordonat Marii Adunări Naţionale.

"ART. 64 CONSILIUL DE STAT exercita, în intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naţionale, următoarele ATRIBUŢII PRINCIPALE:

4. DA LEGILOR ÎN VIGOARE INTERPRETAREA GENERAL-OBLIGATORIE;"

5. Abia prin Art. 9 alin. (1) din Lege nr. 287/2009 Codul civil, intrat în vigoare la 1 octombrie 2011, PUTEREA LEGIUITOARE și-a acordat DREPTUL LEGAL, NU CONSTITUȚIONAL, DE INTERPRETARE OFICIALĂ a LEGII. Reproduc extras din

"DECIZIE nr. 619 din 11 octombrie 2016 referitoare la obiecţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor Legii pentru interpretarea art. 38 alin. (11) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor

EMITENT: CURTEA CONSTITUŢIONALĂ
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 6 din 4 ianuarie 2017
Data intrarii in vigoare : 4 ianuarie 2017

ROMÂNIA
NU ARE INTERPRETARE OFICIALĂ A LEGII
Autor Jurist Teodorescu Nicusor, 08.06.2025

˝ 8. Se arată că legea criticată nu creează un conflict juridic de natură constituţională între Parlament şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, din moment ce competenţa de interpretare şi aplicare unitară a legii conferită acesteia din urmă prin art. 126 alin. (3) din Constituţie are ca scop unificarea practicii judiciare, referindu-se la interpretări date doar de instanţele judecătoreşti, şi nu la interpretările conferite unei anumite prevederi de către legiuitor. Posibilitatea legiuitorului de a interpreta înţelesul unei dispoziţii legale este consacrată la nivel infraconstituţional prin art. 9 alin. (1) din Codul civil şi art. 69 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. Pe cale de consecinţă, a accepta că interpretarea dată unei norme de către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie ar fi obligatorie pentru legislativ ar reprezenta un fine de neprimire care ar obliga Parlamentul ca, în pofida rolului său enunţat de art. 61 alin. (1) din Constituţie, să nu mai analizeze textul în cauză în interpretarea dată de instanţa supremă, ar contraveni înseşi raţiunii existenţei puterii legislative, care şi-ar nega rolul constituţional. În consecinţă, se apreciază că nu poate exista niciun conflict juridic de natură constituţională între Parlament şi Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare fiind prevăzut de art. 61 alin. (1) din Constituţie.

.....

realiza printr-un act cu caracter legislativ.

30. Rezultă că, potrivit jurisprudenţei Curţii, Constituţia nu interzice adoptarea unei legi interpretative, adică a unei legi care să nu aducă elemente novatoare faţă de legea interpretată, astfel încât Parlamentul pe calea acestui procedeu legislativ poate realiza o interpretare oficială şi autentică a legii interpretate. Este un act legislativ care este adoptat fie pentru a explicita o lege

interpretabilă/neclară, imprecisă, lipsită de previzibilitate în sensul precizării/desluşirii voinţei legiuitorului, fie pentru a pune capăt interpretării constante pe care autorităţile administrative sau judiciare o dau unei legi, în contradicţie cu intenţia şi cu scopul în care legiuitorul adoptase legea, ipoteză în care se poate ajunge la încetarea sau modificarea unei practici administrative sau judiciare, inclusiv a efectelor deciziei pronunţate pentru unificarea practicii judiciare sau pentru dezlegarea unor probleme de drept [a se vedea în acest sens şi art. 69 alin. (2) din Legea nr. 24/2000]. *Cert este că legea interpretativă este un procedeu care trebuie utilizat cu mare precauţie, adoptarea ei fiind, prin ea însăşi, o măsură care denotă un caracter excepţional al unui atare act normativ.* ***Acceptându-se în jurisprudenţa Curţii posibilitatea adoptării unei legi de interpretare înseamnă, pe de o parte, că Parlamentul nu încalcă competenţele puterii executive sau judecătoreşti, fiind din această perspectivă respectate prevederile art. 1 alin. (4) din Constituţie privind principiul separaţiei şi echilibrului puterilor în stat, iar, pe de altă parte, că efectele pe care legea interpretativă le produce sunt pentru viitor, trebuind a fi făcută distincţia între facta praeterita, pendentia şi futura, numai în acest fel putânduse adapta conceptul de lege interpretativă în sistemul nostru constituţional de după 1991.*** *Curtea trebuie, însă, să se asigure că legea criticată este una, într-adevăr, interpretativă, pentru a nu legitima din punct de vedere constituţional lipsa de concordanţă între obiectul său de reglementare, astfel cum acesta a fost calificat de legiuitor, şi conţinutul său normativ; cu alte cuvinte, Curtea va verifica, în aplicarea art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 61 alin. (1) din Constituţie, dacă legea analizată aduce sau nu vreun element novator faţă de reglementările existente până la data*

intrării în vigoare a Legii nr. 219/2013, mai exact față de art. 38 alin. (11) din Legea nr. 96/2006. Prin urmare, Curtea va reține, astfel cum s-a arătat la paragraful 25, ca text constituțional de referință aplicabil în mod implicit art. 1 alin. (5) din Constituție, cu referire la cerința respectării prin legea interpretativă a legii (inițiale, originare), lege adoptată de unica autoritate legiuitoare a țării [art. 61 alin. (1) din Constituție]. Desigur, pentru a stabili dacă legea interpretativă nu se abate de la conținutul normativ al legii interpretate, Curtea trebuie să verifice, în prealabil, respectarea de către legiuitor a cerințelor de calitate a legii, iar, în măsura în care ***legea interpretativă*** *este în conformitate cu aceste cerințe, Curtea va putea desluși și, în consecință, verifica dacă soluția legislativă preconizată se subsumează unei veritabile legi interpretative sau, dimpotrivă, cuprinde elemente novatoare față de actul normativ interpretat, situație în care nu poate fi calificată drept interpretativă.″*

6. De la data intrării în vigoare a Art. 9 alin. (1) din Lege nr. 287/2009 Codul civil intrat în vigoare la 1 octombrie 2011, PUTEREA LEGIUITOARE, NU A INTERPRETAT OFICIAL nici un ARTICOL de LEGE și nici o LEGE. În concluzie, PUTEREA LEGIUITOARE din STATUL ROMÂN NU ARE ÎN VIGOARE, INTERPRETARE OFICIALĂ a LEGII.

Am cerut în scris neînființatului ″Parlamentul României″, să facă interpretarea unor articole de lege și a tăcut mâlc.